

b) Forslag til Lov om Jernbane-Anlæg i Sylland, og

c) Forslag til Lov om Godtgjørelse for i Krigsaaene 1848—51 præsterede militaire Fribefordringer, og endelig:

3) Til anden Behandling:

Forslag til Lov om Vederlag til de forrige Bestdere af Ufrie i de danske Besiddelser i Bestindien.

Mødet hævtes Kl. 8¹/₄.

Tireogthvende Møde.

Mandagen den 18te Juli.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmeldte, at den 1ste Landsstingsmand for 9de Kreds (Krarup), der har været fraværende i tre Møder, nu er kommen tilstede i Thinget.

Efter Dagsordenen bliver at foretage Regulativcomiteens Indstilling om Bemyndigelse for den sidst valgte Formand til at træffe de Rigsdagens indre Orden vedkommende, uopsættelige Foranstaltninger i Mellemtiden mellem nærværende og næste Rigsdagsammenkomst. Det er efter Formandens Forslag til eneste Behandling, denne Sag foretages; Beslutning vil først blive at vedtage i næste Møde. Denne Sag er saaledes under Forhandling. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at ytre sig? (Ophold). Hvis ikke, ere Forhandlingerne om denne Sag sluttede.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg. Det er til

trede*) Behandling, denne Sag foretages; der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling. Da Indenrigsministeren ønsker at være tilstede under denne Sags Behandling, og han endnu ikke er kommen, men der er gaaet et Bud til ham, kunne vi maafee gjøre en lille Pause saalænge.

Da Indenrigsministeren var kommen tilstede, gaves Ordet til:

Schulin: Jeg har kun ønsket Ordet for at gjøre en ganske personlig Bemærkning med Hensyn til Noget, der blev yttret om, hvad jeg skulde have sagt ved Sagens anden Behandling. Der blev nemlig af en æret Landsstingsmand sagt, at jeg havde yttret mig om Lovforslaget, som om jeg ansaae det for ravgal; jeg svarede ikke strax derpaa, da jeg troede, ikke at have sagt det; men nu seer jeg bagefter i Rigsdagstidenden, at det forsaavidt forholder sig rigtigt, at det idetmindste der er opfattet paa en saadan Maade, og der er altsaa ingen anden Forklaring mulig, end at jeg maa have udtrykt mig saa udydeligt, at det er blevet opfattet paa den Maade. Derfor har jeg bedet om Ordet for at berigtige dette. Jeg har ikke sagt — idetmindste har jeg ikke meent — at jeg ansaae Loven for ravgal; naar man vil lægge Mærke til, hvorledes mine Ord faldt, vil det, forekommer det mig, være ganske naturligt, at Meningen skulde være, hvad den virkelig var, at det forekom mig, at denne Lov efter de Anskuelse, som den ærede Indbringer af Lovforslaget har om communale Sager, maatte forekomme ham ravgal. Det var kun det, jeg vilde sige; men dermed har jeg ikke meent eller villet sige, at Loven forekom mig ravgal. Den samme ærede Landsstingsmand henkastede den Bemærkning, at, naar jeg fandt Loven ravgal, da ventede han og mange Andre, at jeg skulde kunne levere en ganske fortrinlig Communallov. Det maa jeg nu protestere mod. Den samme Bemærkning blev yttret ved en anden Leilighed

*) De tidligere Behandlinger af denne Sag findes i Tidenden Sp. 261—301 (1ste Behandling) og Sp. 321—84 (2den Behandling).